

stianssand 9 Marts 1741 (begr. 16 Marts s. A.) 81 A. 8 M. 3 Ug. 5 D. gl., en Søster af den ældste Anders Andersen Dedekam, Stamfaderen for denne Familie, der døde i Fets Præstegaard 1737 (begr. 10 Juni s. A.) 68 A. gl. Maren Andersdatter var 1) gift med Raadmand i Christianssand Morten Olsen (eller Olufsen) Kierulf, der strax efter Byens Anlæg skal være indvandret fra Jylland til Christianssand, hvor han nedsatte sig som Kjøbmand. Han døde der 1699 og havde i sit Egteskab med Maren Andersdatter 7, og af tidligere Egteskab ligeledes 7 Børn. Med Jacob Preus havde Maren Andersdatter kun to Døtre. Af Maren Andersdatters Børn med Raadmand Morten Kierulf var en Datter Engel Mortensdatter gift med Oberstlieutenant Sigfried Christopher Hirsch, med hvem hun kun havde en eneste Søn Gert Christopher Hirsch, der i 1730 var Lieutenant ved Rømelings gev. Inf.-Reg., medens hendes Døtre med Preus vare følgende: 1) Helvig Marie Preus, der var gift med Raadmand i Christianssand Anders Mortensen Kierulf, en Søn af Raadmand Morten Kierulfs 1ste Egteskab. 2) Ingeborg Kirstine Preus, der 1734 var gift med ovennævnte Oberstlieutenant Sigfried Christopher Hirsch, † paa Fredrikshald 8 Januar 1743.

Sjælegave-Brev for Hans Rantzow.

Meddelt af **Thiset**.

Jegh Broer Peder Brorszen i Hamlstads Kloster, aff santhe Ffrancisci Orden Gardean, kendis meth thette myth opene Breff, ath hederligh och welbørdigh Danneqwynde Frwe Ane, Her Henrich Krwmedigis, sende och gaff tiil worth forneffnde Kloster xxxij Alne goth Lereth for welbørdigh Mantz Siel Hans Rantszow aff thett Gotz, som han forgichz meth. For hwilketh wij gerne wijlle bedhe for hanss Siel i Messer och Vigilijs. Anno Domini 1514 neste Søndagh effther woer Frwe Dagh conceptionis [o: 9. Decbr.] mei officii sub signeto.

(Gardianens Embedssegel i grønt Vox).

Originalen findes nu i Rigsarkivets personalhistoriske Samling, Papir, Krummedige. *Hans Rantzow* er muligens Søn af Paul R. til Hohenfeldt († 1521) og Fru Abel Breide († 1533); de havde ialtfald en Søn Hans, der paa Stamtavlen anføres uden nærmere. Han synes ifl. det omstaaende Brev at være druknet ved en Stranding paa Kysten af Halmstad Herred, som da henhørte til Hr. Henrik Krummediges Forlehning Laholm. Om Giverinden, Fru *Anne Rud*, se Vedel Simonsen, De danske Ruder, I. S., 130—256.

Om de holstenske Sehesteder og et Par løse Linier af Slægterne Sehested.

Af *Thiset*.

Det er paafaldende, at den engang saa talrige og kraftige holstenske Adel aldrig har haft sine Slægtbogs-Forfatterinder eller Forfattere, og det saameget mere, som der intetsteds trængtes haardere til dem. Alt for Aarhundreder siden maa det for Samtiden have været fast uoverkommeligt at finde Rede i det dalevende Mylr af Ahlefeldt-Rumohr'er, Brockdorff-Damme'r, Buchwald'er, Meinsdorff-Rathlau'er, Pogwisch-Knop-von der Wisch'er, Rantzau-Split-Rønnow'er, Reventlow-Walstorff'er, Sehested-Skinckel'er osv. osv., og nu for Efterverdenen er det bleven et saa haabløst Arbeide, at de faa i forrige og i dette Aarhundrede forsøgte Tilløb til Slægthistorier over enkelte af disse Slægter egentlig kun have formaet at godtgjøre Opgavens kolossale Vanskelighed. Den eneste Mand, der maaske havde formaet at udarbeide nogenlunde paalidelige Stamtavler over den holstenske Adel, det gamle Geheimnearchiv 1791 afdøde flittige Archivar Voss, dristede sig ikke engang til at binde an med Opgaven, men overlod det til Efterverdenen at udarbeide Stamtavler til det af ham indsamlede store Materiale til den holstenske Adels Historie, der bestandig vil være en Hovedkilde for Enhver, der sysselsætter sig med denne Historie.

Forøvrigt er det vist ikke stort bedre bevendt, hvis Talen bliver om den nulevende holstenske Adel; mon til Exempel Nogen veed tilnærmelsesvis Rede paa, hvormange Ahlefeldt'er og Rantzau'er, der endnu ere til, eller blot om, til hvilke Lande